

РЕШЕНИЕ

№ 4347

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 25.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1119** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят Б. Б. П., [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.б, ап.21, чрез адв. А. Т. оспорва Заповед № 23-4332-000023 от 03.01.2023 г. на Полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б."б" от ЗДвП. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, поради което моли съдът да я отмени. Счита, че заповедта е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон, както и на целта на закона. В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от адв. Н. Г. – Бл.АК, който поддържа жалбата по съображенията изложени в нея. Претендира разноски.

Ответникът Полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призован за производство, не се явява и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена на основание чл. 16 от АПК, не изпраща представител и не прави искане за конституиране като страна в процеса.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

Със Заповед № 23-4332-000023 от 03.01.2023 г. на Полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна

административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП-временно отнемане на свидетелството за управление на МПС №[ЕИК], но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане. В заповедта е посочено, че на 28.12.2022 год. против Б. Б. П. е съставен АУАН серия ГА № 797168, затова, че около 11,47 часа в [населено място], с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил Хюндай К. с ДК [рег.номер на МПС] , регистриран на фирма „БАКБ ФАЙНЕНС“ ЕАД след употреба на наркотични вещества, като при извършена проверка с техническо средство D. test 5000 ARNJ- 0002 с поредна проба 350, е отчетен положителен резултат за употреба на канабис - 25, издаден е Талон за Медицинско Изследване № 113341 за ВМА. Издаден е Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техните аналози от 28.12.2022г., в който е отразен отказ на жалбоподателя да даде кръв за изследване.

Жалбоподателят е бил уведомен за процесната заповед на дата 20.01.2023г. Жалбата до съда е постъпила на дата 27.01.2023 г. , поради което е и процесуално допустима.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14 дневен срок за нейното оспорване.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – Полицейски инспектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП съгласно приложената Заповед №8121з-1496/06.12.2016г. и № 8121з-1524/09.12.2016г на Министъра на вътрешните работи /стр.23 и 25/, Заповед № 513з-1618/26.02.2018г. на Директора на СДВР/стр.24/. Ето защо не е налице нищожност на заповедта за налагане на ПАМ.

Релевантно за делото е да се установи, дали при издаването на административния акт е спазена предписаната от закона писмена форма и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, както и дали заповедта за налагане на ПАМ съдържа описание на конкретни факти и обстоятелства, които обезпечават правото на защита на жалбоподателя, респ. съдебния контрол за спазването на чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. Доводите в жалбата за нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК са неоснователни. Цитираната норма въвежда изискване по отношение формата и съдържанието на административния акт, което касае изложение на конкретни фактически основания по

начин, който позволява на засегнатото лице да упражни адекватно правото си на защита и на съда да осъществени контрол за наличието на материалноправните предпоставки за неговото издаване.

В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл.171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт същият стори това по убедителен начин. От приетите писмени доказателства по преписката се установява следната фактическа обстановка- на 28.12.2022 год. против Б. Б. П. е съставен АУАН серия GA № 797168, затова, че около 11,47 часа в [населено място], с посока на движение от [улица] към [улица] управлява лек автомобил Хюндай К. с ДК [рег.номер на МПС], регистриран на фирма „БАКБ ФАЙНЕНС“ ЕАД след употреба на наркотични вещества, като при извършена проверка с техническо средство Drugtest 5000 ARNJ- 0002 с поредна проба 350, е отчетен положителен резултат за употреба на канабис – 25. В този връзка е издаден Талон за Медицинско Изследване № 113341 за ВМА. Издаден е Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техните аналози от 28.12.2022г., в който е отразен отказ на жалбоподателя да даде кръв за изследване.

Тази фактическа обстановка се потвърждава както от съдържанието на АУАН серия GA № 797168/28.12.2022г., който жалбоподателят е получил без възражения и е подписал същия. Фактическата обстановка се потвърждава и от резултата от Drugtest 5000 ARNJ- 0002 с проба 350 /стр.16/, който е отчетел позитивен резултат за канабис. Процесният Drugtest 5000 ARNJ- 0002 с проба 350 е бил подложен на метрологичен контрол /стр.15/ на дата 06.10.2022г. със срок на валидност 12 месеца, съгласно протокол №202241370-10000/06.10.2022г., т.е отговарял е на техническите изисквания. На жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване № 113341, връчен му в 12.40 часа на 28.12.2022г., с който му се указва да се яви във ВМА /стр.13/. В приложението към него ясно се сочи, че при проверката оспоравщият е отказал да даде кръв за изследване. Жалбоподателят подписал протокола без възражения. С оглед на изложеното не се откриват сочените от жалбоподателя процесуални нарушения при издаването на процесната заповед.

Съгласно чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки- временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца, считано от датата на отнемане в случаите на установяване на употребата на наркотични вещества.

От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на дата 28.12.2022г. год. Б. Б. П., [ЕГН] е управлявал моторно превозно средство, след употребата на наркотични вещества. Т.е налице са всички изискуеми от закона предпоставки за издаването на заповедта за ПАМ.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за

действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, съдът приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона. От изложеното по -горе обаче става ясно,че оспорената Заповед за ПАМ е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби-чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по горе оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Б. Б. П., [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], ет.б, ап.21, чрез адв. А. Т. против Заповед № 23-4332-000023 от 03.01.2023 г. на Полицейски инспектор при Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171 ал.1 т.1 б.“б“ от ЗДвП.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.172 от ЗДвП.

СЪДИЯ: